

DEDICATÒRIA DE L'AUTOR
(en realitat Clarice Lispector)

Així doncs, dedico aquesta cosa a l'antic Schumann i la seva dolça Clara, que avui són ossos, pobres de nosaltres. Em dedico al color vermell, molt escarlata com la meva sang d'home en plena edat i per tant em dedico a la meva sang. Em dedico sobretot als gnoms, nans, sílfides i nimfes que m'habiten la vida. Em dedico a l'enyorança de la meva antiga pobresa, quan tot era més sobri i digne i jo no havia menjat mai llagosta. Em dedico a la tempesta de Beethoven. A la vibració dels colors neutres de Bach. A Chopin que m'estova els ossos. A Stravinsky que em va sorprendre i amb qui vaig volar en foc. ¿A "Mort i transfiguració", en què Richard Strauss em revela un destí? Sobretot em dedico a les vigílies d'avui i a avui, al transparent vel de Debussy, a Marlos Nobre, a Prokofiev, a Carl Orff, a Schönberg, als dodecafònics, als crits

aspres dels electrònics —a tots aquests que en mi han arribat a zones esgarrifosament inesperades, tots aquests profetes del present i que a mi em van vaticinar a mi mateix fins al punt que en aquest instant esclato en: jo. Aquest jo que és vosaltres perquè no aguanto ser només mi, necessito els altres per aguantar-me dret, de tan burro que sóc, jo esbiaixat, al cap i a la fi què és el que s'ha de fer sinó meditar per caure en aquell buit ple que sols s'aconsegueix amb la meditació. Meditar no necessita tenir resultats: la meditació pot tenir com a finalitat tan sols ella mateixa. Jo medito sense paraules i sobre el no-res. El que em pertorba la vida és escriure.

I —i cal no oblidar que l'estructura de l'àtom no es veu però es coneix. Sé moltes coses que no he vist. I vosaltres també. No es pot donar una prova d'existència del que és més veritable, la manera és creure-hi: creure-hi plorant.

Aquesta història passa en estat d'emergència i de calamitat pública. Es tracta d'un llibre inacabat perquè li falta la resposta. Resposta que espero que algú al món em doni. ¿Vosaltres? És una història en tecnicolor per tenir algun luxe, per Déu, que jo també ho necessito. Amén per a tots nosaltres.